

Orsted: Jeg skal blot bemærke, at uagtet jeg er blandt dem, der have stillet Forslaget under Nr. 3, skal jeg dog foretrække Nr. 2, saafremt det kan faae Stemmesleerhed for sig. Det var mig ikke bekendt, at Noget vilde stille et saadant Forslag; men jeg finder, at det har Fortrinet, fordi det henviser dette Slags Sagers Afgjorelse til de almindelige Communalanordninger og ikke gjør nogen særlig Undtagelse. Naar det er meent, at det ikke skulde bestaae med Grundloven, at dette Slags Sager kom ind for Indenrigsministeriet, maa jeg bemærke det, at om endogsaa Grundloven indeholdt endelig Bestemmelse, der allerede var traadt i Kraft, skjøndt den blot lover en ny Communalanordning, saa har den dog deels i Almindelighed forbeholdt Regjeringen Tilshuet, og deels taler den kun om blotte kommunale Anliggender; men her er det en Trætte, et Mellemværende mellem Communerne og de enkelte Medlemmer, og altsaa synes der fra den Side idetmindste ikke at være Noget imod, at det kom til Indenrigsministeriet. Jeg har forhen bemærket, hvorledes jeg antager, at der ikke kan være den mindste Betænkelighed ved at lade det komme til Indenrigsministeren, thi han vil naturligtvis i alle Tilfælde, hvor det ikke ligger for Dagen, at Bestemmelsen er feilagtig, holde sig til det, som de mere med Localiteterne bekendte Autoriteter beslutte. Men den Afgang, man har i saadanne Sager til at gaae til en Central-Autoritet, er vistnok baade principmæssig og i mange Tilfælde til Nytte. Jeg skulde altsaa, uagtet jeg har taget Deel i at stille Forslaget under Nr. 3, dog fortrinlig stemme for Nr. 2; men faaer det ikke Stemmesleerhed for sig, saa stemmer jeg for Forslaget under Nr. 3, fordi jeg antager, at det ligefrem strider mod alle Communal-Anordningens Grundsætninger, at Communalbestyrelsens Resolutioner skulde kunne tilintetgøres af Amtmanden, hvilket ligefrem strider mod Anordningen af 24de Octbr. 1837 og heller ikke har Hjemmel i nogen senere Communal-Anordning.

Nyholm: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer at have sagt, at Forslaget under Nr. 2 skulde komme i Strid med Grundloven; jeg har kun sagt, at det strider

mod Aanden i den Lov, som § 96 i Grundloven bebuder at skulle udfolde, idet den siger, at Communerne's Ret til selvstændig at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov.

Strif: Idet jeg i det Væsentlige kan henholde mig til, hvad den ærede 1ste Landsstingsmand for 7de Valgkreds (Simony) har yttret, skal jeg til de af ham citerede Lovsteder, der godtgjøre Communerne's Forhold til Amtmanden og Indenrigsministeren, tilføie, at det i § 22 i Forordningen af 24de October 1837 hedder, at dersom Noget finder Noget mod Ligningen at erindre, har han at fremføre sine Klager for Magistraten, som afgjør Sagen i Forening med Repræsentanterne, og hvis Vedkommende ikke er tilfreds med deres Bestemmelse, staaer det ham aabent igjennem Amtmanden at andrage Sagen for Cancelliet, altsaa nu for Indenrigsministeriet. Jeg tilstaaer ogsaa, at jeg hellere slutter mig til Forslaget under Nr. 2, end til det under Nr. 3, saameget mere som jeg finder, at dette Forslag ogsaa harmonerer meget vel med Grundlovens § 96, hvor der just omtales Communerne's Ret til under Statens Tilsyn selvstændigt at bestyre deres Anliggende.

Stampe: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, til hvad jeg, da denne Sag forrige Gang var under Behandling, tillod mig at fremføre, at det forekommer mig, at det i Fdg. af 29de Septbr. 1841 med klare og tydelige Ord er fassat, at Amtmanden er bemyndiget til at forfaste eller approbere, ligesom han vil, de Regulativer, der indsendes til ham for Biveienerne for Kjøbstædernes Vedkommende. Forordningen af 29de Septbr. 1841 indeholder de Ord, at Regulativet kan enten forandres eller bifaldes, og det forekommer mig saaledes, at det tværtimod, hvad der af mange ærede Talere er yttret at være Tilfældet, er utvivlsomt, at det er overladt til Amtmanden at kuldfaste de af Communalbestyrelserne tagne Beslutninger i denne Henseende. Jeg skulde saaledes formene, at, isald Bestemmelsen ikke efter det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag kommer til ogsaa at angaa Gangstierne paa Landet, vil der opstaae en lidet ønskelig Uoverensstemmelse imellem hvad der skal være gjel-